

Pracovní list

Předmět: Český jazyk

Ročník: 6.

Opakování vzdělávacího celku: Pověsti – přečtete:

BRATR PALEČEK A LUPIČ

Emanuel Frynta

Král Jiří dával Palečkovi každou sobotu patnáct bílých grošů a Paleček je nosíval podle tehdejšího zvyku v koženém měšečku u pasu. Neužíval těch peněz pro sebe a také se u něho obyčejně dlouho nezdržely - rozdával je těm, kdo měli dětí mnoho a statků málo, poděloval těmi královskými groši nejpotřebnější chudáky.

Jednou v sobotu se bratr Paleček přímo od krále vydal na cestu a přišel do jedné hospody, aby tam přespál. Hospodský uložil Palečka do světnice s jakýmsi neznámým člověkem. Ten člověk se tvářil jako přítel, byl to však lotr, který toužil po cizích penězích. Aby Palečka zmátl, předstíral ospalost, a

sotva vlezl do postele a zhasli, dělal, že spí.

Paleček dobře prohlédl ten úskok. Věděl, že ničema ho takto chce ukonejšit k bezstarostnému spánku a pak mu spícímu měšeček s penězi uřezat a zmizet. I dělal také Paleček, že spí, ve skutečnosti ale bedlivě sledoval, co lupič chystá. Tak hlídali jeden druhého a nespali dlouho přes půlnoc.

Tu najednou Paleček vstal, šel k lupiči, který se tvářil, že spí, zatrásl jím a pravil: „Vstaň a rozsviť, dám přinést trochu piva, napijeme se.“

A jak ten ničema rozsvítil, vysypal bratr Paleček z měšečku své peníze, začal je rozdělovat a udělal dvě stejné hromádky. V každé bylo sedm a půl groše. Lupič strnul a koukal na to vyjeveně.

„Poslouchej, bratře," řekl mu Paleček, „ty nespíš, a já dobře vím, proč - chceš mi uřezat můj měšec s penězi. Já také nespím, protože tě hlídám, abys to neudělal. Takhle si oba dva trápíme hlavy. Udělejme to tedy jinak. Z těch patnácti bílých grošů, které mám, vezmi si ty sedm a půl, já si také vezmu sedm a půl. A dejme si pokoj a spěme. A ještě o jedno tě prosím, bratře - nech toho svého zlodějského řemesla. Nenecháš-li ho, bud si jist, že skončíš na šibenici.“

Takové jednání lupiče ohromilo. A kdo ví, snad z něho Palečkova moudrost a laskavé bláznovství udělaly lepšího člověka. Jisté je, že té sobotní noci užili pak oba lépe než k vzájemnému hlídání v předstíraném spánku.

(Česká lidová historka z knihy Moudří blázni)

Vypracovala: Mgr. Lenka Nesvadbová

